

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/231/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716210436
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716210436.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, proti žalovanému: Ing. V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. partizánov XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpenému JUDr. Danielou Harkabusovou, PhD., advokátkou, so sídlom M. K. XXXXX/XX, XXX XX S., o zaplatenie sumy vo výške 3.626,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 21Csp/65/2016-113 zo dňa 26.04.2017, takto

aHamzo

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu, ktorým v konanie v časti o zaplatenie 3.626,72 eur zastavil, p o t v r d z u j e .

V časti, v ktorej zastavil konanie i ohľadne uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.626,72 eur od 13.06.2015 až do zaplatenia a o náhrade trov prvostupňového konania, uznesenie prvoinštančného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd konanie postupom podľa § 159 CSP zastavil po zistení, že žalobca si v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1T/17/2017 uplatnil nárok voči žalovanému z rovnakého skutkového a právneho základu 17.06.2016, čo tvorí pre neskôr začaté konanie vedené pod sp. zn. 21Csp/65/2016 (žaloba doručená súdu dňa 09.09.2016) neodstrániteľnú prekážku konania v zmysle ust. § 159 CSP. S prihliadnutím potom na procesné zavinenie za zastavenie konania priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Zastal názor, že zastavenie konania je v predmetnej veci predčasné, nakoľko si žalobca svoj nárok uplatnil riadne a včas z dôvodu možného premlčania. Nárok žalobcu uplatnený v civilnom konaní pozostáva z istiny 3.626,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z predmetnej sumy od 13.06.2015 do zaplatenia a trov konania. Za zásadné preto považoval, že v trestnom konaní si žalobca uplatňuje iba istinu bez požadovaného úroku z omeškania. Pokiaľ by súd konanie v celom rozsahu zastavil, žalobca by bol opätovne nútený podať žalobný návrh v občianskoprávnom konaní, čo by bolo neehospodárne a predĺžilo by to celkové konanie. Žiadal preto zmeniť uznesenie prvoinštančného súdu, konanie nezastaviť, príp. prerušiť do právoplatného, vykonateľného rozhodnutia v trestnom konaní sp. zn. 1T/17/2017.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne potvrdiť. Poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 77/2009,

podľa ktorého totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. Litispendencia - prekážka veci začatej je procesnou prekážkou konania, ktorá musí byť z úradnej moci súdu odstránená bez zreteľa na to, kedy táto prekážka vznikla alebo kedy súd túto prekážku zistil. Zastal názor, že otázka úroku z omeškania príslušenstva pohľadávky je pri prekážke litispendencie právne irelevantná. Za smerodajné považoval, že si žalobca uplatnil totožný nárok z rovnakého skutkového základu aj v civilnom, aj v trestnom konaní, na podklade čoho požadoval napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu v celom rozsahu potvrdiť a pre prípad úspechu priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia.

5. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania patrí i prekážka začatého konania (§ 159 CSP), ktorá bráni ďalšiemu pokračovaniu v konaní a po zistení ktorej musí súd konanie zastaviť.

8. Podľa § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

9. V preskúmvanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému uplatnil v prebiehajúcom trestnom konaní, ktoré sa na Okresnom súde Žilina vedie pod sp. zn. 1T 17/2017 úkonom zo dňa 17.06.2016. Zároveň si ten istý nárok voči žalovanému uplatnil na podklade žaloby doručenej súdu 09.09.2016 z toho istého skutkového základu a deja i v predmetnom konaní. Uvedené však možno konštatovať a zohľadňovať iba pri uplatnenom nároku na náhradu škody vo výške 3.626,72 eur, avšak nie ohľadom žalobcom uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.626,72 eur od 13.06.2015 do zaplatenia, ktorý si ako príslušenstvo istiny uplatnil v žalobe doručenej okresnému súdu 09.09.2016 v predmetnom konaní.

10. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu ako správne potvrdil iba pokiaľ konanie zastavil ohľadom uplatnenej istiny nároku na náhradu škody vo výške 3.626,72 eur. Nakoľko konštatovaný neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania sa viazal iba na uplatnenie istiny 3.626,72 eur, všeobecnému súdu nič nebráni, aby ďalej konal ako o samostatnom predmete konania o žalobcom uplatnenom úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.626,72 eur od 13.06.2015 až do zaplatenia, na podklade čoho v tejto časti uznesenie okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Úroky a úroky z omeškania sú v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Vo všeobecnosti je príslušenstvo veci charakterizované tým, že jedna z vecí je vecou hlavnou a druhá je príslušenstvom (ide vždy o veci samostatné), vlastnícky patria vlastníkovi veci, úroky z omeškania sú viazané, upínajú sa k pohľadávke. Vzťah príslušenstva (úrokov) k pohľadávke treba vnímať ako vzťah vedľajší. Príslušenstvo pohľadávky sa vždy posudzuje podľa právneho režimu pohľadávky. Úroky z omeškania sa premičujú vo všeobecnej 3-ročnej premičacej dobe (§ 110 ods. 3 OZ). Úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, t. j. povinnosti nebyť v omeškaní, a ak dlžník svoj záväzok nespĺni, resp. záväzok nezanikne, najneskôr v deň jeho splatnosti dlžník porušil povinnosť nebyť v omeškaní, z ktorej vzniká právo na úrok z omeškania za konkrétny deň. K rovnakému dňu porušenia povinnosti začína plynúť i premičacia doba k takto vzniknutému právu z porušenia povinnosti úroku z omeškania. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ i k uplatneniu istiny v predmetnej veci bráni procesná prekážka litispendencie, nemožno uvedenú prekážku vzťahovať i na žalobcom uplatnený úrok z omeškania, ktorý preukázateľne v trestnom konaní neuplatnil a u ktorého nemožno aplikovať ani ust. § 112 OZ o spočívaní premičacej lehoty.

12. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tak, že zastavenie konania prvoinštančným súdom v časti o zaplatenie sumy 3.626,72 eur ako správne potvrdil a v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.626,72 eur od 13.06.2015 až do zaplatenia uznesenie prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň zrušil i uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania, o ktorých spolu s nárokom na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd podľa pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)